

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2206/08
17.09.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi ukidanja obaveze izdržavanja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu GŽ.939/08 od 20.05.2008. godine, u sednici održanoj 17.09.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

USVAJA SE revizija i PREINAČUJU presude Okružnog suda u Šapcu GŽ.939/08 od 20.05.2008. godine i Opštinskog suda u Šapcu P.2914/07 od 12.02.2008. godine, pa se UTVRĐUJE da je 11.06.2005. godine prestala obaveza tužioca AA da doprinosi izdržavanju tuženog BB, na osnovu pravnosnažne presude Opštinskog suda u Šapcu P.4165/03 od 15.04.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Šapcu P.2914/07 od 12.02.2008. godine, stavom prvim izreke, ukinuta je obaveza izdržavanja tužioca AA utvrđena presudom Opštinskog suda u Šapcu P.4163/03 od 15.04.2004. godine, prema kojoj je obavezan da na ime doprinosa za izdržavanje tuženom BB plaća mesečno 3.000,00 dinara počev od 01.05.2003. godine pa ubuduće, i to od 01.10.2007. godine (dan podnošenja tužbe), što je tuženi dužan priznati i trpeti. Stavom drugim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi da tuženi nema pravo na izdržavanje po osnovu vršenja roditeljskog prava, počev od 14.01.2004. godine ili počev od dana isteka vremena trajanja školovanja 11.06.2005. godine, kao neosnovan. Stavom trećim izreke, odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Presudom Okružnog suda u Šapcu GŽ.939/08 od 20.05.2008. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl.399. ZPP i našao da je revizija osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. stav 2. tač.9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Šapcu P.4165/03 od 15.04.2004. godine, obavezan je tužilac da na ime doprinosa za izdržavanje tuženog plaća mesečno po 3.000,00 dinara počev od 01.05.2004. godine pa ubuduće, dok mu ta obaveza po zakonu traje ili ne bude izmenjena. Tuženi je rođen __.1986. godine, tako da je postao punoletan __.2004. godine, a školovanje je završio __.2005. godine. Tužilac je tužbu za ukidanje obaveze izdržavanja podneo 01.10.2007. godine.

Polazeći od toga da je obaveza izdržavanja tužioca prema tuženom konstituisana pravnosnažnom presudom i to počev od 01.05.2004. godine pa ubuduće dok mu ta obaveza po zakonu traje ili ne bude izmenjena, prvostepeni sud je zaključio da prestanak ili promenu ovakve obaveze treba, takođe, utvrditi sudskom odlukom, što je uslovljeno podnošenjem tužbe dužnika izdržavanja protiv poverioca, usled čega se ima smatrati da su se, u konkretnom slučaju, stekli uslovi za ukidanje izdržavanja danom podnošenja tužbe, a ne na dan kada je tuženi završio sa redovnim školovanjem. Drugostepeni sud je prihvatio pravno stanovište Opštinskog suda.

Na utvrđeno činjenično stanje, nižestepeni sudovi su nepravilno primenili materijalno pravo.

Članovima 155. stav 2, 163. stav 1. i 167. stav 1. tač.1. Porodičnog zakona, regulisano je da punoletno dete koje se redovno školuje ima pravo na izdržavanje od roditelja, srazmerno njihovim mogućnostima, a najkasnije do navršene 26. godine života, da izdržavanje može trajati određeno ili neodređeno vreme, a prestaje kada istekne vreme njegovog trajanja. Ove odredbe moraju se tumačiti ne samo jezički, nego i ciljno, s obzirom da pravo na izdržavanje imaju lica određena zakonom, a ono se određuje u skladu sa propisanim kriterijumima, s tim što prestaje kada za to nastupe zakonski uslovi. Punoletno dete koje se redovno školuje ima pravo da bude izdržavano od roditelja najkasnije dok ne navrši 26 godina života. Dakle, trajanje izdržavanja roditelja prema punoletnom detetu, koje nije nesposobno za rad, zakonom je ograničeno dok ne završi redovno školovanje, a najkasnije dok ne napuni 26 godina. Kada se ispuni jedan od ova dva uslova, prestaje obaveza dužnika izdržavanja i to po sili zakona.

U ovoj pravnoj stvari, tuženi je završio redovno školovanje __.2005. godine, te nastupanjem ovog zakonskog uslova, na taj dan, prestaje obaveza tuženog ustanovljena pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Šapcu P.4165/03 od 15.04.2004. godine. U nastalom pravnom odnosu između tužioca i tuženog bez uticaja je okolnost što je tužilac podneo tužbu za ukidanje izdržavanja tek 01.10.2007. godine, jer ono što je na ime izdržavanja platio tuženom od 11.06.2005. godine pa nadalje, predstavlja izvršenje prirodne (naturalne) obaveze ili moralne dužnosti, u smislu čl.213. Zakona o obligacionim odnosima, sa pravnim posledicama utvrđenim tim članom.

Na osnovu člana 407. stav 1. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg